

Інноваційна модель розвитку фармацевтичної галузі в умовах змін слугує формуванню та реалізації стратегічних цілей в контексті побудови ефективної та результативної системи її фінансування, чому сприятимуть наукові дослідження та високий науковий потенціал.

«Поява одного робочого місця у сфері науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок може забезпечити появу до 7 робочих місць у сфері фармацевтичного виробництва та дистрибуції» [2].

Впровадження цифрових технологій обумовлює значні зміни потреб у персоналі та вимог до фахівців:

зниження попиту на професії, пов'язані з виконанням формалізованих операцій, що повторюються;

скорочення життєвого циклу професій у зв'язку із швидкою зміною технологій;

виникнення нових ролей та професій;

підвищення вимог до гнучкості та адаптивності персоналу;

підвищення вимог до «soft skills» - володіння соціальним та емоційним інтелектом, тобто тими здібностями, які відрізняють людину від машини;

зростання попиту на фахівців, які мають «цифрову спритність» (digital dexterity) - здатність і бажання використовувати нові технології з метою поліпшення бізнес-результатів [3].

Отже, не зважаючи на зовнішні виклики, кадрова політика покликана виконувати основні ґрунтовні функції, які вимагають лише ефективної їх реалізації, але завдання кадрової політики постійно змінюються залежно від багатьох чинників, які теж потребують дослідження та врахування їх дії у різних видах економічної діяльності, на підприємствах різних форм власності тощо.

Література:

1. Гетьман О.О., Шаповал В.М. Економіка підприємства : навчальний посіб. для студ. ВНЗ. К.: Центр навчальної літератури. 2006. 488 с.
2. Посилкіна О.В. Інноваційно-інвестиційний розвиток фармацевтичного виробництва: проблеми фінансового забезпечення. Х., 2002.
3. Steps to Develop Digital Dexterity in Your Workplace : [електронний ресурс]. Джерело доступу:
4. https://www.gartner.com/binaries/content/assets/events/keywords/digital-workplace/pcce13/4_steps-infographics-3.pdf

ПОДОЛАННЯ НЕРІВНОСТІ ЯК АКТУАЛЬНА СТРАТЕГІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Субота О.С.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
sanasubota710@gmail.com*

Актуальність. Подолання нерівності є одним із ключових викликів сучасного світу і важливим завданням у контексті досягнення сталого розвитку. Нерівність проявляється на різних рівнях — економічному, соціальному, гендерному, етнічному — і має суттєві наслідки для суспільства. Нерівність у доступі до ресурсів, освіти, охорони здоров'я та можливостей для економічної участі призводить до соціальної напруги, посилення бідності та уповільнення економічного зростання. У світовому масштабі соціальна нерівність загрожує стабільності та згуртованості суспільства, перешкоджаючи повноцінному використанню людського потенціалу. Таким чином, питання подолання нерівності набуває першорядного значення в контексті стратегії сталого розвитку.

Метою подолання нерівності є забезпечення рівних можливостей для всіх громадян незалежно від їхнього соціального статусу, статі, етнічної приналежності чи географічного положення. Це передбачає створення умов для справедливого доступу до ресурсів, послуг та можливостей у сфері освіти, працевлаштування, охорони здоров'я та політичної участі. Ця проблема особливо актуальна наразі в Україні [1].

Мета статті полягає у визначенні особливостей подолання нерівності в контексті стратегії сталого розвитку.

Методи дослідження. Для дослідження проблеми нерівності та пошуку шляхів її подолання використовуються кілька методологічних підходів, а саме – теоретичні методи дослідження: соціологічний аналіз, методи порівняльного аналізу.

Результати. Нерівність є багатогранною проблемою, яка охоплює кілька сфер: економічну, соціальну та політичну. Економічна нерівність полягає у значній різниці між доходами різних верств населення, що сприяє зростанню бідності та соціальної відчуженості. Сучасна економіка все більше схильна до концентрації багатства в руках невеликої кількості людей, тоді як мільйони людей продовжують жити за межею бідності. Це породжує соціальну несправедливість, коли певні групи населення мають менший доступ до якісної освіти, охорони здоров'я та працевлаштування.

Соціальна нерівність проявляється через дискримінацію за ознакою статі, етнічної приналежності, віку або інвалідності [2]. Наприклад, жінки часто стикаються з бар'єрами в доступі до ринків праці, отриманні однакової оплати праці або можливостей для кар'єрного зростання. Гендерна нерівність також впливає на соціальне становище жінок, обмежуючи їхні можливості для участі в політичному та економічному житті. Етнічні меншини, мігранти та люди з інвалідністю часто стикаються з бар'єрами, які заважають їм отримати рівний доступ до освітніх та економічних ресурсів.

Подолання нерівності вимагає впровадження цілого комплексу стратегій, спрямованих на забезпечення інклюзивного розвитку. Однією з основних стратегій є забезпечення рівного доступу до якісної освіти та професійної підготовки для всіх громадян. Освіта є потужним інструментом для подолання бідності та забезпечення соціальної мобільності, оскільки надає людям необхідні знання та навички для активної участі в економічному житті.

Іншою важливою стратегією є забезпечення рівного доступу до ресурсів і ринків праці, зокрема для жінок, етнічних меншин та інших вразливих груп населення. Держави повинні впроваджувати політики, спрямовані на подолання дискримінації, створення умов для гендерної рівності та підтримку малих і середніх підприємств, які часто є основою економічної стабільності в регіонах. Важливим є також розширення соціального захисту для найвразливіших верств населення, таких як люди похилого віку, особи з інвалідністю та безробітні.

Крім того, політики та законодавці повинні впроваджувати заходи для зменшення гендерної та соціальної нерівності на політичному рівні. Це може включати також впровадження механізмів, що забезпечують рівні умови для всіх громадян у політичному житті.

Висновки. Подолання нерівності є невід'ємною складовою стратегії сталого розвитку. Економічна, соціальна та політична нерівність обмежує можливості багатьох людей для повноцінної участі в економічному та соціальному житті, що стримує загальний прогрес суспільства. Для досягнення інклюзивного та сталого розвитку необхідно забезпечити рівний доступ до ресурсів, послуг і можливостей для всіх членів суспільства. Важливу роль у цьому відіграє освіта, яка відкриває шлях до економічної мобільності, та політики, спрямовані на підтримку рівності та соціальної справедливості. Лише створивши інклюзивне суспільство, в якому всі громадяни мають рівні шанси для самореалізації, можна досягти сталого розвитку та соціальної гармонії.

Література:

1. Буряк Є. В., Редько К. Ю., Чорновол А. О., Орленко О. В. Соціально-економічні аспекти сталого розвитку України в умовах війни (євроінтеграційні аспекти). Scientific notes of Lviv University of Business and Law. 2022. № 34. С. 135-143.
2. Горячих Є. В., Багнюк С. П., Волоський В. В., Бандуровський А. М., Довбуш Т. І. Теоретичні засади подолання соціально-економічних обмежень у доступі до суспільних благ у контексті сталого розвитку. Scientific notes of Lviv University of Business and Law. 2023. № 38. С. 285-290.

ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ ЖИТТЕВОГО СЦЕНАРІЮ ЖІНОК СЕРЕДНЬОГО ДОРОСЛОГО ВІКУ, ЯКІ МАЛИ ДОСВІД СЕКСУАЛЬНОГО НАСИЛЬСТВА

Шаповал Я.Л.

*Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка
yashapoval07@gmail.com*

Актуальність. Розвиток життєвого сценарію – це один складний процес, який відображає шлях людини через виклики, можливості та кризи життя. Жінки середнього віку, які пережили сексуальне насильство, стикаються зі специфічними психологічними труднощами, які заважають відкритим розгортанням їхніх життєвих сценаріїв. Психологічні зміни включають зміни в моделях поведінки, сприйнятті світу та себе, а також зміни в глибоко вкорінених переконаннях і цінностях, які відбуваються в результаті змін у самооцінці та стосунках після травматичного досвіду.

Сучасна психологія приділяє особливу увагу нарративному підходу до вивчення життєвих сценаріїв, зміст якого полягає в тому, що особиста історія розглядається в термінах динамічної обробки життєвого досвіду. У зв'язку з цим досить гостро постає питання формування життєвих сценаріїв жінок середнього віку, які мали досвід сексуального насильства.

Мета статті полягає в аналізі основних психологічних чинників, що впливають на формування життєвих сценаріїв жінок середнього дорослого віку, які мали досвід сексуального насильства.

Методика й організація дослідження. Методологія дослідження життєвих сценаріїв жінок середнього віку, які постраждали від сексуального насильства, базується на комплексному підході, який поєднує якісні методи збору та аналізу даних. Це дозволяє забезпечити комплексне розуміння психологічних факторів, що впливають на формування життєвих сценаріїв жінок середнього віку, які пережили насильство.

Результати дослідження. Складна життєва обставина порушує рівновагу між зовнішніми та внутрішніми умовами існування, що часто проявляється в типовому способі життя людини або в окремих життєвих сферах. Такий зрив створює або потенційну, або реальну загрозу для задоволення фундаментальних життєвих потреб. Такі дисбаланси можуть виникати в різних сферах людської діяльності, включно з соціальними взаємодіями, що впливають із розриву зв'язку між людиною та її оточенням. Це призводить до нездатності досягти своїх цілей, що призводить до суб'єктивного відчуття зупинки часу та значного звуження життєвого простору, особливо коли у людини відсутній заздалегідь сформований план поведінки.

Складні життєві обставини пов'язані з потенціалом і обов'язком робити вибір, включаючи стратегії, дії, заяви, стосунки та життєві цілі – віхи, які представляють особисті шанси зрозуміти межі необхідності та відповідальності. Це розуміння допомагає розширити погляд на життя шляхом вивчення як зовнішніх, так і внутрішніх можливостей і обмежень у складній ситуації [2, с. 40].

Травматичні переживання впливають насамперед на свідомість людини, призводять до фрагментації Я-концепції та переоцінки морально-етичних норм. У